

jejich provedení odporují Smlouvě a právním normám, které se týkají jejich provádění, nebo představují zneužití pravomoci v rozsahu, v němž bude rozhodnuto, že zabavení bankovních vkladů žalobců podřívá právní stát v rozporu s čl. 6 odst. 1 SFEU.

⁽¹⁾ Viz rozsudek ze dne 2. prosince 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schoepenstein v. Rada, Recueil, s. 975.

⁽²⁾ Článek 52 odst. 2 Listiny.

Žaloba podaná dne 24. května 2013 — Evangelou v. Komise a ECB

(Věc T-292/13)

(2013/C 226/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Christos Evangelou (Derynia, Kypr); a Yvonne Evangelou (Derynia) (zástupci: C. Paschalides, Solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Evropská centrální banka a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— uložil žalovaným náhradu škody ve výši 1 552 110,64 EUR z důvodu, že podmínky vyžadované podle Memoranda o porozumění ze dne 26. dubna 2013 mezi Kyprem a žalovanými obsahují v bodech 1.23 až 1.27 požadavky, které jsou zjevně v rozporu s normami vyšší síly stanovícími ochranu jednotlivce, konkrétně s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o lidských právech;

— prohlásil příslušné podmínky za neplatné a nařídil, aby byly na základě článku 19 smlouvy, kterou se zřizuje Evropský mechanismus stability (dále jen „Smlouva o EMS“) bezodkladně přehodnoceny nástroje finanční pomoci podle článků 14 až 18 této smlouvy za účelem provedení změn s cílem vyhovět rozsudku Tribunálu; a

— v rozsahu, v němž náhrada podle prvního bodu návrhových žádání neodráží skutečnost, že příslušné podmínky budou zrušeny, uložil náhradu škody za porušení článku 263 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že příslušné podmínky Memoranda o porozumění obsahují požadavky, které jsou ve „zjevném rozporu s normou vyšší síly, která stanoví ochranu jednotlivce“⁽¹⁾, neboť:

— uvedená norma má vyšší právní sílu, poněvadž jde o normu obsaženou v Listině a EÚLP;

— žalované jsou podle čl. 51 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 2 SFEU povinny respektovat a dodržovat základní práva zaručená Listinou a EÚLP; a

— bankovní vklady jsou majetkem ve smyslu uvedeného článku 17 Listiny a článku 1 protokolu 11 EÚLP.

2) Druhý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že níže uvedená porušení byla natolik intenzivní, že se jednalo o závažné porušení normy vyšší právní síly, neboť:

— v době, kdy byly žalobcům zabaveny její bankovní vklady, nebyly v rámci *acquis*, které upravuje zabavování bankovních vkladů, zavedeny žádné „podmínky, které stanoví zákon“, a to v rozporu s Listinou a Protokolem;

— vklady byly žalobcům zabaveny bez „spravedlivé náhrady v přiměřené lhůtě“ v rozporu s článkem 17 Listiny a článkem 1 Protokolu;

— zabavení vkladů je *prima facie* protiprávní, ledaže je při „dodržení zásady proporcionality [... nezbytné a skutečně odpovídá] cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého“⁽²⁾;

— při posuzování veřejného zájmu podle článku 17 Listiny a článku 1 Protokolu nebyl zohledněn konkurující veřejný zájem na zabránění panice a „běhu na banky“ z krátkodobého a střednědobého hlediska;

— cílem nebylo poškodit či sankcionovat Kypr, ale pomoci tomuto státu a eurozóně poskytnutím podpory stability, a tedy nikoli destabilizovat její finanční orgány a hospodářskou životaschopnost, ale poskytnout úlevu; a

— zásah nebyl přiměřený legitimnímu cíli, jelikož účelem článku 3 Smlouvy o EMS z roku 2012 je „mobilizovat finanční zdroje a v rámci přísné podmíněnosti [...] poskytovat podporu stability členům EMS, kteří se potýkají se závažnými potížemi s financováním nebo kterým takové potíže hrozí, je-li to nezbytné k zajištění finanční stability eurozóny jako celku a jejích členských států“, a neparalyzovat přitom její hospodářství.

3) Třetí žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že zabavení vkladů žalobců nebylo nezbytné ani přiměřené.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že žalované v důsledku způsobily, že byli žalobci zbaveni svých bankovních vkladů, jelikož bankovní vklady žalobců by byly chráněny na základě jejich práv podle Listiny a Protokolu nebýt zjevného porušení, takže ztráta žalobců byla dostatečně přímá a předvídatelná.

5) Pátý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že v případě odůvodněnosti výše uvedených tvrzení musí být příslušné podmínky prohlášeny za neplatné nehledě na to, že jejich adresátem byl Kypr, poněvadž se žalobců přímo a osobně dotýkají vzhledem k tomu, že příslušné podmínky a způsob jejich provedení odporují Smlouvě a právním normám, které se týkají jejich provádění, a/nebo představují zneužití pravomoci v rozsahu, v němž bude rozhodnuto, že zabavení bankovních vkladů žalobců podrývá právní stát v rozporu s čl. 6 odst. 1 SFEU.

Žaloba podaná dne 24. května 2013 — Theophilou v. Komise a ECB

(Věc T-293/13)

(2013/C 226/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Christos Theophilou (Nicosia, Kypr); a Eleni Theophilou (Nicosia) (zástupci: C. Paschalides, Solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Evropská centrální banka a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— uložil žalovaným náhradu škody ve výši 1 583 479 eur z důvodu, že podmínky vyžadované podle Memoranda o porozumění ze dne 26. dubna 2013 mezi Kyprem a žalovanými obsahují v bodech 1.23 až 1.27 požadavky, které jsou zjevně v rozporu s normami vyšší právní síly stanovícími ochranu jednotlivce, konkrétně s článkem 17 Listiny základních práv Evropské unie a článkem 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o lidských právech;

— prohlásil příslušné podmínky za neplatné a nařídil, aby byly na základě článku 19 Smlouvy, kterou se zřizuje Evropský mechanismus stability (dále jen „Smlouva o EMS“) bezodkladně přehodnoceny nástroje finanční pomoci podle článků 14 až 18 této smlouvy za účelem provedení změn s cílem vyhovět rozsudku Tribunálu; a

— v rozsahu, v němž náhrada podle prvního bodu návrhových žádání neodráží skutečnost, že příslušné podmínky budou zrušeny, uložil náhradu škody za porušení článku 263 SFEU.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že příslušné podmínky Memoranda o porozumění obsahují požadavky, které jsou ve „zjevném rozporu s normou vyšší právní síly, která stanoví ochranu jednotlivce“⁽¹⁾, neboť:

— uvedená norma má vyšší právní sílu, poněvadž jde o normu obsaženou v Listině a EÚLP;

⁽¹⁾ Viz rozsudek ze dne 2. prosince 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schoepenstein v. Rada, Recueil, s. 975.

⁽²⁾ Článek 52 odst. 1 Listiny.